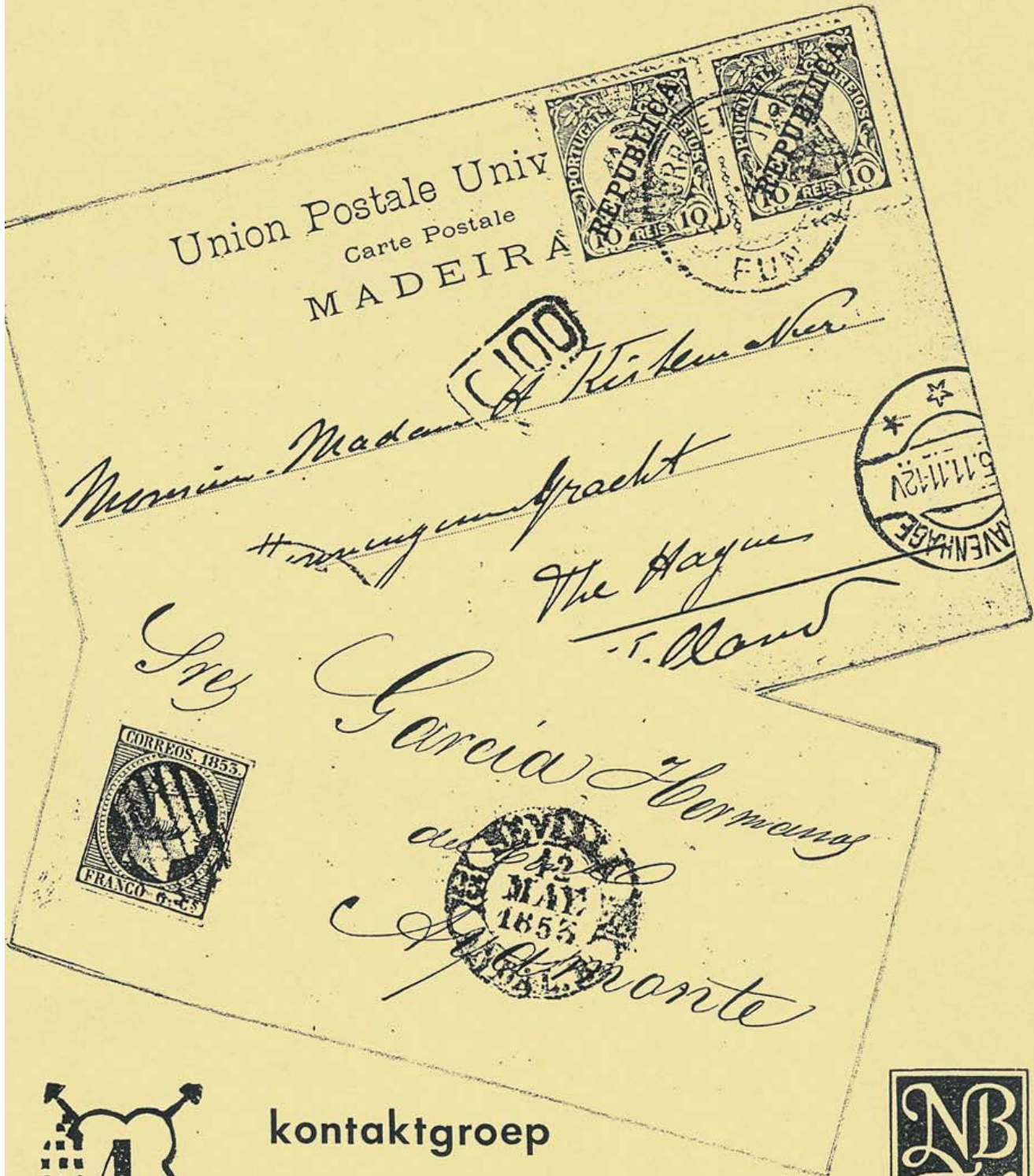

IBERIA

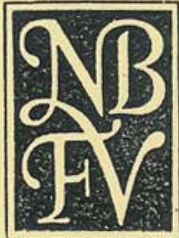
Union Postale Univ
Carte Postale
MADEIRA

Monsieur Mademoiselle
H. van der Graaf
The Hague
T. de la

Mrs Garcia Hernandez
A. de la Monte

kontaktgroep
spanje ~ portugal

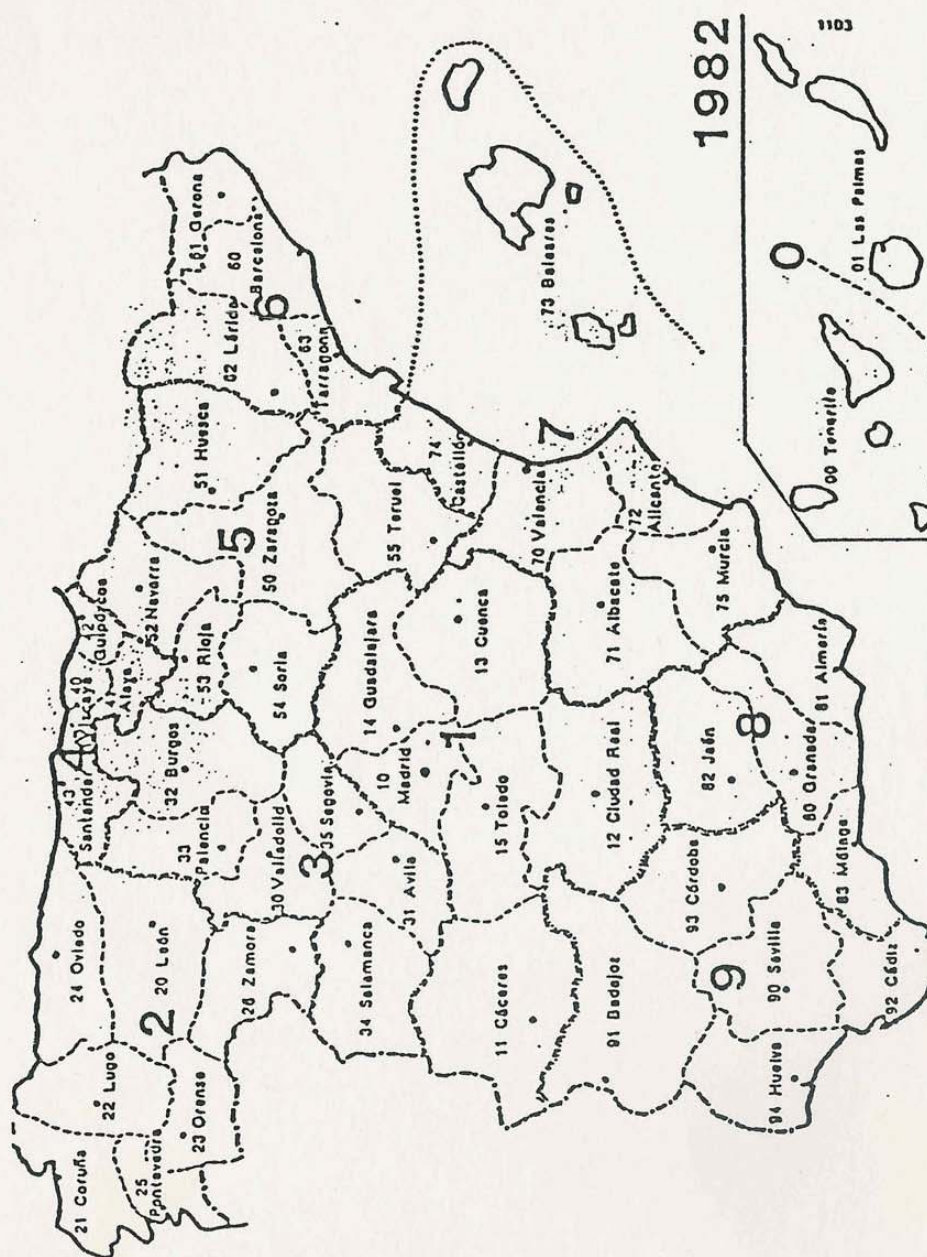

VAN SPAANSE NUMMERSTEMPELS TOT POSTCODENUMMERS (Slot)

4. De postcodenummers vanaf 1982 - 1983

Einde 1982 werd in Spanje de invoering van postcodenummers, bestaande uit vijf cijfers, uitgewerkt. Bij de toekenning van de nummers lag de indeling van Spanje in provincies ten grondslag en voegde evenwel meerdere provincies tot 10 grote postgebieden samen. Deze indeling is op de kaart hier achter volgend weergegeven.

De indeling van Spanje voor de toekenning van de postcodenummers in 10 postgebieden is op onderstaande kaart afgebeeld.

De indeling omvat volgende gebieden en provincies, waarbij de genoemde cijfers het begin der vijfdelige postcode der betrokken gebieden aangeven, met uitzondering van Canarias, gebieden nr. 10, postcode 0:

1 Centro	4 Norte	7 Levante
10 Madrid	40 Viscaya	70 Valencia
11 Caceras	41 Alava	71 Albacete
12 Ciudad Real	42 Guipuzcoa	72 Alicante
13 Cuenca	43 Santander	73 Baleares
14 Guadalajara		74 Castellon
15 Toledo	5 Aragon	75 Murcia
	50 Zaragoza	
2 Noroeste	51 Huesca	8 Andalucia Oriental
20 Leon	52 Navarra	80 Granada
21 Coruna	53 Rioja	81 Almeria
22 Lugo	54 Soria	82 Jean
23 Orense	55 Teruel	83 Malaga
24 Oviedo		
25 Pontevedra	6 Cataluna	9 Andalucia Occidental
26 Zamora	60 Barcelona	90 Sevilla
	61 Gerona	91 Badajoz
3 Castilla	62 Lerida	92 Cadiz
30 Valladolid	63 Tarragona	93 Cordoba
31 Avila		94 Huelva
32 Burgos		
33 Palencia		10 Canarias
34 Salamanca		00 Tenerife
35 Segovia		01 Las Palmas

De provincies werden over de tien grote postgebieden verdeeld. Het eerste cijfer van het postcodenummer duidde het postgebied aan. De belangrijkste provincie van het postgebied werd in het tweede cijfer met een 0 aangeduid en de overblijvende provincies kregen in alfabetische volgorde het nummer 1, 2, 3, enz... als tweede cijfer in het postcodenummer toegewezen. De combinatie van het eerste en het tweede cijfer duidt aldus neen bepaalde provincie aan, terwijl het derde cijfer de volgende betekenis heeft:

- 0 - hoofdstad van een provincie
- 1-8 - andere belangrijke steden
- 9 - overige delen van de provincie

Het 4e en het 5e cijfer betekenen:

- 01-97 - sub-gebieden van door het 3e cijfer aangeduide gebieden
- 98 - openbare postbussen
- 99 - private postbussen
- 00 - af te halen pakjes, post restante, dienstbriefwisseling

Met de Balearen als voorbeeld kunnen we deze cijferindeling nader toelichten. De eilandengroep behoort tot **postgebied 7** met als hoofdplaats Valencia (70). De Balearen hebben het postcodenummer 73. De verdere indeling is als volgt:

73000	Hoofdstad Palma de Mallorca (zonder bestelling)
73001/16	Postdistricten 1 t/m 16 van Palma de Mallorca
73098	Openbare postbussen van Palma de Mallorca
73099	Private postbussen van Palma de Mallorca
73100	El Arenal (Mallorca)
73200	Ciudadela (Menorca)
73300	Ibiza (Ibiza)
73400	Inca (Mallorca)
73500	Mahon (Menorca)
73600	Manacor (Mallorca)
73700	Paguera (Mallorca)
73800	Soller (Mallorca)
73901	Gebied Alcudia (Nrd. Mallorca, zonder Inca en Soller)
73902	Ibiza, zonder de plaats Ibiza
73903	Menorca, zonder de plaatsen Ciudadela en Mahon
73904	Gebied rond Palma de Mallorca (W. Mallorca, zonder El Arenal, Paguera en Palma de Mallorca)
73905	Gebied rond Porto Cristo (Z.O. Mallorca, zonder Manacor)

De postcodenummers van Spanje kenmerken zich in het bijzonder door de eenvormige aanduiding van de provinciehoofdsteden, de postbussen en de niet bezorgde post en een totaal eigen karakter.

A.S.

POSTZEGELMARKTEN IN SPANJE EN PORTUGAL II

In "Iberia nr. 8" werd door mij beloofd om nog een vervolg te schrijven op het artikel dat toen werd geplaatst. Tegelijkertijd nodigde ik de lezers uit tot het inzenden van reacties. In feite hoopte ik op zoveel informatie, dat we de eerstevolgende twee jaar zouden kunnen doorgaan met het schrijven over postzegelmarkten op het Iberisch schiereiland. Helaas ontving ik geen nadere informatie van andere leden en zal ik daardoor genoodzaakt zijn er deze keer een einde aan te moeten breien.

In de eerste plaats zullen we eens een kijkje gaan nemen op de postzegelmarkt van Barcelona. Postzegelmarkt is in dit geval de vlag die de lading dekt, want naast postzegels wordt er ook veel in munten en andere verzamelobjecten gehandeld.

Lopend in de buurt van de "Rambla" kan men aan vrijwel iedere Spanjaard vragen naar de "Marcado de Sellos". Het is een eenvoudig pleintje, dat men lopend in de richting van de haven, vrij gemakkelijk zal ontdekken, wanneer men de linkerkant van de Ramblas aanhoudt en uitkijkt naar een pleintje met Aracades.

Er staan net als in Amsterdam vrij veel reguliere handelaren, maar met een beetje goede wil zult u al snel de gewone verzamelaars met hun stockboeken in een tasje ontdekken. Er valt met deze mensen vaak nog wel aardig zaken te doen en als prijsindicatie kan ik stellen dat destijds door mij voor gestempelde zegels ongeveer 50% van de catalogusprijs werd betaald. Dat is dus duidelijk minder dan in de reguliere handel, die vrij algemeen de volle catalogusprijs aanhoudt.

Voor zover mij bekend, wordt de markt alleen op zondag gehouden, begint gezellig te worden na 10 uur en gaat na 13 uur alweer verlopen.

Waar u wel voor moet oppassen zijn de zakkenrollers en gewone straatrovers. Neem dus maar liever geen waardevol ruilmateriaal mee. Berg uw geld goed op en wees tijdens transacties grondig op uw hoede, want juist dan als u met uw geld of portefeuille in uw hand staat, is het vaak eenvoudig om u te beroven.

Bent u aan de Costa Brava, maar hebt u geen zin helemaal naar Barcelona te reizen, dan kan ik u een bezoek aan de provinciestad Gerona aanbevelen.

Op en achter de Rambla bevinden zich tenminste drie postzegelwinkeltjes, die natuurlijk wel de volle catalogusprijs vragen, maar ik zelf ging er altijd van uit, dat de reis naar Barcelona ook geld kost en dat je bovendien in zo'n zaak rustig kunt zitten en minder risico loopt om te worden beroofd of genept. Het betreft hier: "Filatelia Numismatica Ordonez", Rambla 19. Komend uit de richting van San Feliu de Guixols is het één van de eerste winkels aan de rechterzijde van de Rambla. Wat maakt dit winkeltje nu voor mij zo aardig? Dat is, dat de eigenaar verzot is op Nederlandse drop. Ik neem daarom uit de supermarkt in Purmerend waar ik woon, pondspakken boerderijdrop enz. mee. Voorts leg ik er terwille van de handel 50% winst op en ruil op basis van de door mij genoemde waarde, voor gestempelde Spaanse postzegels tegen de volle catalogusprijs.

Wat mij zowel op de markt als in genoemd winkeltje is opgevallen, is het lage normbesef ten aanzien van de kwaliteit van gestempelde zegels. Die worden een beetje gezien als een stiefkind, omdat iedereen alleen maar postfris spaart. Het is dus wel oppassen geblazen, want voor u het weet hebt u een aantal tweede keus-zegels in handen gekregen.

Voor wat betreft het onderhandelen in Spanje moet ik toegeven dat ik minder ervaring heb dan met Portugezen en Zuid Amerikanen. Toch loopt er bij al deze volkeren één rode draad door hun houding op dat gebied en dat is een zekere starheid, met betrekking tot wat wij "pingelen" noemen. Zeker wanneer men u nog niet kent, is men beslist niet snel bereid iets van de prijs af te doen. Er wordt vrij vastgehouden aan de relatief hoge catalogusprijs. Als u echter een forse aankoop wilt doen, neemt niemand het u kwalijk wanneer u besluit er nog een nachtje over te slapen.

Ziet u op de markt een interessante aankoop en vindt u de prijs te hoog, stel de verkoper dan voor om even op uw rekening iets te gaan gebruiken of eten. In Latijnse landen worden veel zaken bij de lunch e.d. geregeld. Tijdens de vertering of de lunch zal blijken dat de verkoper meer oor heeft voor uw argumenten om te komen tot een lagere prijs. Het moet natuurlijk wel de moeite lonen om zo te handelen.

Ik wens u een prettige filatelistische vakantie toe!

Peter de Leeuw

OOK INTERNERINGSKAMPEN IN ENGELAND

Nadat eind 1938 tijdens de Spaanse Burgeroorlog, de Republiek de slag aan de Ebro had verloren, kregen de Nationalistische legers volop de gelegenheid Catalonië binnen te trekken. Dit betekende de inleiding van het einde van de Burgeroorlog, want vanaf dat moment bevond de Republiek zich, strategisch gezien, in feite in een verloren positie.

Op 15 januari 1939 viel Tarragona en de 26e van die maand viel de Catalaanse hoofdstad Barcelona. Hiermee was een van de belangrijkste bastions van de Republiek, Catalonië, verloren.

Vanaf de val van dit belangrijke deel van Spanje begon zich een enorme tragedie te voltrekken. Enig voorspel daarvan had men reeds kunnen zien bij de val van Viscaja, de Baskische provincie in het noorden aan de Atlantische Oceaan. Heel veel mensen in de gebieden die door de Nationalisten werden bezet, wilden om wat voor reden dan ook, vluchten. Veel oorlogsschepen van landen die op verzoek van de Volkenbond langs de Spaanse kust patrouilleerden (in het bijzonder Amerikaanse, Franse en Engelse schepen), hebben na de val van de Baskische provincies, grote aantallen vluchtelingen geëvacueerd en naar veiliger oorden gebracht.

Terug naar de val van Catalonië. Toen de legers van Franco uitzwermden over deze provincie en optrokken naar de Pyreneeën, zwermden honderdduizenden vluchtelingen voor hen uit. Daaronder bevonden zich naast complete legereenheden al of niet met hun gehele uitrusting, enorme aantallen burgers, mannen, vrouwen en kinderen. Vanaf rond 5 februari trokken ze in vrijwel onafgebroken stromen over de Franse grens.

Dit betekende, dat Frankrijk plotseling werd geconfronteerd met een geweldig probleem, waarop men niet was voorbereid. Op de een of andere manier moesten al die vluchtelingen worden ondergebracht. Maar hoe?

Nood breekt wet, zegt men wel eens. Nu dat was toen in Frankrijk zeker het geval, want enige honderdduizenden mensen moesten van de ene dag op de andere worden ondergebracht en van voedsel voorzien.

Er moest worden geïmproviseerd. Voor een belangrijk deel waren het Franse ambtenaren die voorheen dienst hadden gedaan in de Franse koloniën, die tot

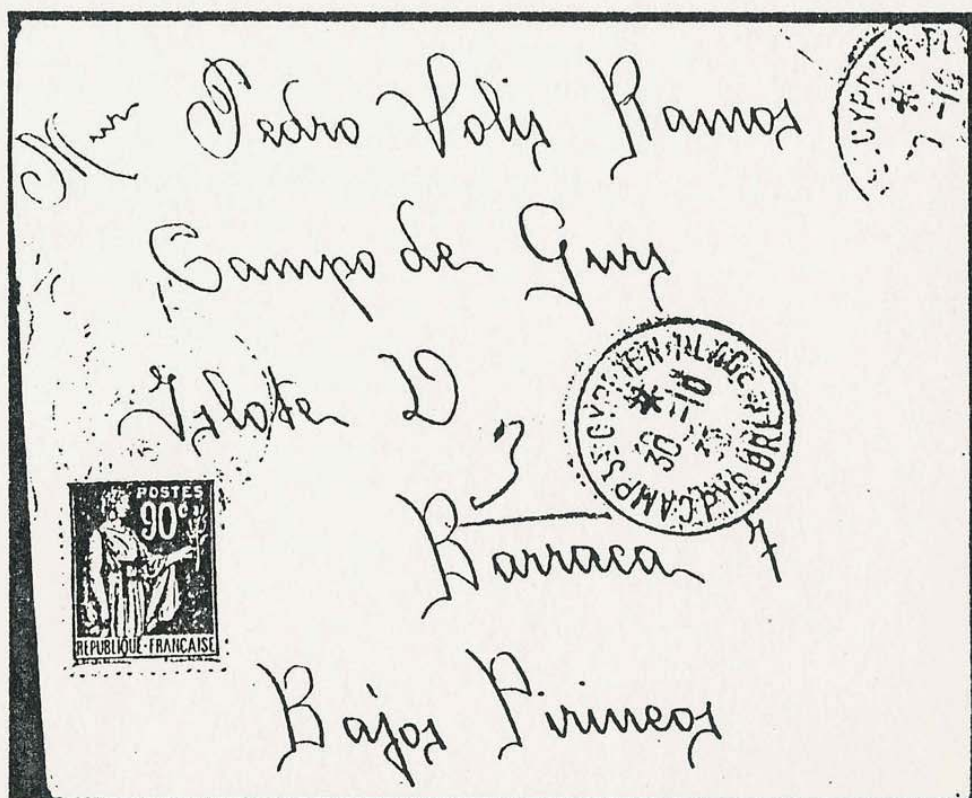
taak kregen al improviserend het probleem op de een of andere manier op te lossen. Nu dat hebben de Spaanse vluchtelingen in Frankrijk geweten.

Er werden kampen ingericht, die dikwijls de naam "kamp" niet verdienden. Hierbij behoeven we maar te denken aan de beruchte eerste twee kampen "St. Cyprien-Plage" en "Argeles" aan de Côte Vermillion van het Departement Pyrénées Orientales, die niets meer waren dan een stuk strand van enkele kilometers lengte, omgeven met prikkeldraad, behalve aan de zeezijde, zonder barakken, zonder sanitair, zonder beschutting tegen zon, wind en regen.

In maart 1939 waren in St. Cyprien-Plage niet minder dan ...honderdduizend vluchtelingen geïnterneerd, die zonder enige accommodatie op dat stukje strand waren bijeengepropt. De menselijke ellende was dan ook onbeschrijfelijk. Duidelijk komt dat tot uitdrukking in het feit, dat binnen één jaar de helft was gestorven als gevolg van besmettelijke ziekten die voortvloeiden uit de ongelooflijke onhygiënische omstandigheden waaronder moest worden "geleefd".

Later werden kampen met betere accommodatie gebouwd.

Hierbij afgebeeld een brief van een geïnterneerde in kamp "St. Cyprien-Plage", gericht aan een lotgenoot in kamp "Gurs".

De geïnterneerden kregen per persoon, per maand twee Franse frankerzegels van het hier gebruikte type met de in zwart opgedrukte "F".

Naast als frankerzegel werden de zegels in het kamp ook wel als betaalmiddel gebruikt.

Brieven zoals de hier getoonde uit het kamp "St. Cyprien-Plage" kennen we uit een groot aantal Franse kampen. Dus vast staat, dat het grootste deel van de Spaanse vluchtelingen in Frankrijk op de een of andere manier werd ondergebracht in kampen.

Hoe ging het nu met Spaanse vluchtelingen die naar andere landen verdwenen, zoals naar Engeland?

In de filatelistische literatuur vond ik over eventuele kampen voor Spaanse vluchtelingen buiten Frankrijk niets. Zo zou men geneigd zijn te veronderstellen dat dergelijke kampen buiten Frankrijk er niet zijn geweest.

Het waren vooral Engeland en de Verenigde Staten die bij de hulp aan vluchtelingen uit de noordelijke Baskische provincies grote aantallen op hun oorlogsschepen opnamen en meenamen naar veiliger oorden.

Bij het doornemen van het beroemde boek "The Spanish Civil War" van Thomas Hugh, waarin de schrijver de gehele burgeroorlog van dag tot dag volgt met vermelding van ongelooflijk veel details, bleek mij, dat de Engelsen bij de val van Bilbao op 19 juni 1937 kans hebben gezien, in die laatste dagen een groot aantal Baskische kinderen die voor het oorlogsgewoel in veiligheid moesten worden gebracht, op hun schepen op te nemen. Deze kinderen zijn naar Engeland gebracht en....werden daar in speciale kinderkampen ondergebracht. Het hoofdkamp van die groep kampen was het kamp "Stoneham" in Hampshire in de buurt van Southampton, zo vermeldt het boek. Het gaat zelfs verder en vertelt dat er rond 3500 kinderen in waren ondergebracht.

Door een pure toevalstreffer, zoals ons filatelisten gelukkig wel eens overkomt, kreeg ik twee brieven in handen die hiermee rechtstreeks verband houden.

De eerste, hierbij verkleind weergegeven en geadresseerd aan een meisje "Berta Lopez" in het kamp "North Stoneham Camp". Hij blijkt te zijn verzonden door een familielid "Benito Lopez" en afgestempeld "Bilbao 13 Juli 1937", enkele weken na de val van de stad. Interessant is, dat de brief nog werd gefrankeerd met

Republikeinse postzegels. Iets waar de Nationalisten zo spoedig mogelijk een stokje voor staken door de postkantoren te bevoorraden met hun eigen zegels (El Cid en Isabella).

De tweede, latere brief aan hetzelfde meisje toont aan, dat zij inmiddels was verhuisd naar een ander kamp in de buurt van Birmingham. Deze brief is dan ook gefrankeerd met Isabella-zegels en heeft een op onze illustratie helaas niet goed overkomend rood censuurstempel van "EJERCITO del NORTE SANTANDER" (Noordelijke leger te Santander), terwijl de postafstempeling van Bilbao wat de datum betreft helaas onleesbaar is.

Dit neemt echter niet weg, dat beide brieven in feite weer een interessant stukje toevoegen aan mijn verzameling postgeschiedenis van de Spaanse Burgeroorlog.

C.L.Minderaa

DE POSTERIJEN TOT 1800 IN PORTUGAL

De eerste postorganisatie in Portugal als publieke dienst, ontstond 6 november 1520, toen koning Manuel een zekere Luis Homem, als hoofd Posterijen aanstelde, in hoofdzaak voor hofbrieven.

In juli 1606 verkocht de bij ons zeer bekende Filipe II van Spanje, de postdienst aan de familie Mata, waardoor deze onafhankelijk werd van de Spaanse posterijen.

Tot maart 1797 bleef de leiding van de Portugese postdienst in handen van deze familie via nalatenschappen.

In 1799 nam de staat officieel de postadministratie over van de familie Mata. De familie Mata werd een passende vergoeding gegeven. In feite was de post reeds sinds 16 maart 1797 een staatsaangelegenheid, hetgeen op 1 april 1799 met het "Voorlopige Reglement" werd bekrachtigd.

Vanaf deze datum werden de brieven voorzien van een stempel, links beneden, van de plaats van verzending. Sommige postkantoren hadden geen stempel en brachten de plaatsnaam met de hand aan.

Rechts boven verschenen de portokosten, aangegeven doormiddel van een stempel of eventueel met de hand geschreven.

Van 1 augustus 1799 tot 13 maart 1801 bedroegen de eerst portokosten in het Koninkrijk, afhankelijk van het gewicht respectivelijk: 20 - 30 - 40 - 50 - 60 - 70 en 80 Reis.

Van en naar de Algarve waren de bedragen: 40 - 60 - 80 - 100 - 120 - 140 en 160 Reis.

De gewichtstrappen waren: $\frac{4}{8}$ - $\frac{6}{8}$ - 1 ounce - $1\frac{2}{8}$ - $1\frac{4}{8}$ - $1\frac{6}{8}$ en 2 ounces.

In deze hier genoemde periode circuleerden er vrijwel geen brieven. Voor zover er brieven door de post werden verzorgd ging het om postsukken uit hofkringen, de advocatuur en de kerk.

Het was in de steden Porto en Coimbra, dat de portokosten en naam van de stad voor het eerst werden samengevoegd in een stempel.

Tot zover de situatie wat de postdienst betreft tot 1800.

H.v.G.

DE EERSTE ZEGELS VAN PORTUGAL

Francisco de Borja Freire is voor de verzamelaars van de zegels van Portugal een uiterst belangrijk persoon, aangezien zijn werk van essentieel belang is voor onze studiegroep. Hij is namelijk de ontwerper en graveur van de eerste Portugese frankeerzegels.

Op 24 september 1790 werd hij in Lissabon geboren, dus ongeveer 200 jaar geleden. Hij was werkzaam bij de "Casa de Moeda" (Rijksmunt). Hij kreeg zijn opleiding o.a. in Londen, waar hij werkte onder leiding van de beroemde Taylor.

In 1853 verschenen de eerste Portugese "Dona Maria"-reliefzegels, die wat kwaliteit betreft de andere Europese postzegels overtroffen.

Borja Freire verbleef in 1853 als eerste graveur van de "Casa de Moeda" in Londen, waar hij de tot standkoming meemaakte van de Engelse 6d., 9d. en 1 Shilling-zegels.

Met gebruikmaking van de kennis die hij van januari tot maart in Londen had opgedaan, ontwierp hij de eerste vier Portugese frankeerzegels, waarin we in diverse opzichten de Engelse stijl herkennen.

Tot december 1864 was Borja Freire werkzaam als eerste graveur van de "Casa de Moeda". Hij stierf in 1869, bijna 80 jaar oud.

Opvallend is, dat met betrekking tot de oplagen van deze eerste vier Portugese frankeerzegels men nogal wat afwijkende cijfers vindt. De exacte oplagecijfers zijn de volgende, door de Portugese PTT in de archieven gecontroleerd: 5 Reis - 2.294.112; 25 Reis - 4.888.729; 50 Reis - 179.400; 100 Reis - 147.600.

H.v.G.

SINT ANTONIUS VAN LISSABON

Eén van de bekendste Portugezen aller tijden wordt door de meeste mensen hoogstwaarschijnlijk nog geen eens als Portugees herkend. Het gaat hier om Sint Antonius van Padua. Voor Rooms Katholieken een heel bekende en erg populaire figuur, omdat hij vaak "te hulp wordt geroepen" als mensen iets hebben verloren: "Sint Antonius, beste vriend, maak dat ik mijn.....vind!"

Omdat hij in de nabijheid van Padua is gestorven en de laatste jaren van zijn leven in die stad heeft gewoond en gewerkt, wordt hij door de meeste mensen voor een Italiaan gehouden. Maar zeker niet door de Portugezen, die hem hebben uitgeroepen tot patroon van de stad Lissabon. De inwoners van de Portugese hoofdstad, de "Lisboetas", hebben dan ook een vrije dag op zijn naamdag die valt op 13 juni.

Filatelistisch gezien wordt Antonius van Lissabon geëerd door een vijftal landen. In 1195 werd Antonius in Lissabon geboren. Zijn "geboortekamer", te bezichtigen in de Igreja de São António in Lissabon, is afgebeeld op twee Portugese postzegels (Yv.547 uit 1931 en Yv.566 - met opdruk - twee jaar later).

Hij werd gedoopt in de Sé (kathedraal van Lissabon). Twee zegels laten ons deze doopkappel zien: Yv.548 en Yv.567. Een afbeelding van de kathedraal zelf vinden we op Yv.549 en met opdruk op Yv.565.

Chambre natale du Saint,
à Lisbonne.

Fontes baptismaux
de la cathédrale
de Lisbonne.

Cathédrale de Lisbonne.

Eglise de la
Sainte-Croix,
à Coimbra.

Saint Antoine ceint la corde monacale.

L'ermitage d'Olivares.

Op zeer jeugdige leeftijd trad Antonius in bij de Augustijner Koorheren en ging theologie studeren aan de oudste Portugese universiteit, die van Coimbra.

Hij woonde in het klooster, dat bij de prachtige Heilige Kruis Kerk in die stad behoorde. Een afbeelding van de Santa Cruz vinden we op Portugal Yv.551 en Yv.569 (met opdruk).

Maar het nogal "geleerde" leven bij de Augustijnen moet de jonge Antonius toch niet zo erg hebben bevredigd, want in 1220 trad hij in bij de Minderbroeders (Franciscanen). Deze gebeurtenis treffen we aan op een Italiaanse zegel uit 1931 - t.g.v. het zevende eeuwfeest van zijn sterfdag (Yv.273). Hij ging op missiereis naar Marokko, maar moest wegens een

zware ziekte terugkeren. Hij verbleef toen enige tijd in een klein klooster in Olivares (Italië Yv.275). In 1221 bezocht hij het algemeen kapittel (een soort parlement) van de Franciscanen in Assisië en ontmoette daar de stichter van de orde, Sint Franciscus van Assisië. Na enig tijd in strenge afzondering te hebben geleefd, werd zijn groot redenaarstalent ontdekt. Hij kon zo geweldig preken, dat zelfs de dieren ademloos naar hem luisterden. Heel beroemd is het verhaal van de zogenaamde "Vissenpreek". Daarbij verhieven de vissen de koppen boven de zeespiegel om de woorden van de heilige goed te kunnen verstaan. Of het werkelijk zo is gebeurd zou ik u niet met zekerheid kunnen vertellen, maar dat neemt niet weg, dat dit verhaal wel op enige postzegels wordt uitgebeeld: Portugal 110/114 en Azoren 76/80 - beiden uitgegeven in 1895 t.g.v. het zevende eeuwfeest van zijn geboorte. Hetzelfde onderwerp van de "Vissenpreek" treffen we ook bij Italië Yv.274.

La prédication aux poissons.

Le miracle des poissons.

"Vader Franciscus" benoemde hem tot eerste lector in de theologie aan de oudste universiteit van Europa, namelijk die te Bologna. Spoedig genoot Antonius grote bekendheid als

Le Saint délivre des captifs.

Allégorie des vertus de saint Antoine.

Saint Antoine de Padoue.

een bestrijder van allerlei maatschappelijke wantoestanden. Zijn "werkzaamheden worden op verschillende postzegels afgebeeld: Antonius bevrijdt gevangenen (It. Yv.278); Antonius en de armen (It. Yv.279); Op deze laatste zegel wordt Antonius afgebeeld met het Jezuskind in zijn armen (net als op de Portugese zegels uit 1931 en 1933 (Yv.550 en 568). In 1981 liet zijn geboorteland Portugal nog eens twee zegels verschijnen t.g.v. zijn 750e sterfdag (Yv.1512. Antonius schrijvend in het klooster en Yv.1513. Antonius spreekt de zegen uit).

Op de eerste herdenkingsserie van Portugal en de Azoren, uit 1895, komt ook een schilderij van Lusitano voor, dat het "Visioen van Antonius" voorstelt (Port. Yv.109 en Azoren Yv.75).

Van de vele Portugese koloniën zijn er maar twee, die Sint Antonius van Lissabon hebben geëerd en wel Inhambane en Lourenço Marques. Beide gebieden hebben in 1895, het jaar van het zevende eeuwfeest van zijn geboorte, een serie uitgegeven met een opdruk op de oorspronkelijke zegels van Moçambique (Inhambane Yv. 1/14 en Lourenço Marques 14/30).

Waarom het bij deze twee gebieden is gebleven is mij een raadsel! Misschien waren de gouverneurs van deze twee gebieden grote bewonderaars van Antonius?

Veel te jong, hij was pas 36 jaar oud, is Antonius in 1231 in Arcella bij Padua gestorven. De "Hemelvaart van Sint Antonius", een schilderij van de grote Spaanse schilder Murillo, wordt afgebeeld op Portugal Yv.115/118 en Azoren Yv.81/84.

Ascension de saint Antoine.

La mort du Saint.

La tombe du Saint, à Padoue.

La basilique de Padoue.

Portrait du Saint.

Italië toont ons op een postzegel ook de dood van de Heilige (Yv.277). Zijn graftombe zien we op Portugal Yv.552 en met opdruk op Yv.570.

Reds een jaar later, in 1232 werd Antonius heilig verklaard en dat is bijzonder snel in de tradities van de Room Katholieke Kerk. Een afbeelding van de basiliek boven zijn graftombe in Padua vinden we op Italië Yv.276.

Het portret van Sint Antonius van Lissabon vinden we tenslotte op enkele zegels van de eerste herdenkingsserie van Portugal en de Azoren en wel resp. Yv.119/123 en 85/89.

In 1946 werd Antonius tot "kerkleraar" benoemd. Aan het einde van de negentiende eeuw ontstond in de katholieke kerk het gebruik van het zogenaamde "Sint Antoniusbrood": een aalmoes aan de armen geschonken om de voorspraak van Antonius in te roepen. Ook in mijn eigen kerk staat nog steeds op één van de offerblokken geschreven: "Sint Antoniusbrood".

Sint Antonius van Lissabon was de tweede grote Portugees na Hendrik de Zeevaarder een jaar eeder, die met een herdenkingsserie door zijn geboorteland werd geëerd in 1895, het zevende eeuwfeest van de geboorte van deze populaire heilige en "patroon van verloren zaken".

J.C.Vanderstadt

NIEUWTJES

SPANJE

24Jan.'89. 200e Jaardag van de Franse Revolutie. 24Pts. Mondriaan-achtige uitbeelding van de Franse vlag.

7Febr.'89. Beroemde vrouwen - Maria de Maeztu. 20Ptas. Portret van deze onderwijsdeskundige.

9Febr.'89. Expo-92 - wereldbol en markante bouwwerken van vroegere wereldtentoonstellingen. 8+5Ptas. Londen 1851; 8+5Ptas. Parijs 1889; 20+5Ptas. Brussel 1958; 20+5Ptas. Osaka 1970.

7Mrt.'89. Pré-Olympische emissie voor de Olympische Zomerspelen te Barcelona in 1992. 8+5Ptas. Handbal; 18+5Ptas. boksen; 20+5Ptas. wielrennen; 45+5Ptas. paardrijden.

11Mrt.'89. 100e Jaardag van de instelling van het korps postbestellers. 20Ptas. Uniformen gedragen door postbestellers aan het einde van de 19e eeuw.

PORTUGAL

15Febr.'89. Portugese schilderkunst in de 20e eeuw (III). 29Esc. Schilderij van Antonio Dacosta (1914-); 60Esc. schilderij van Julio Pomar (1926-); 87Esc. schilderij van Vespeira (1925-). Blok waarin de 3 zegels.

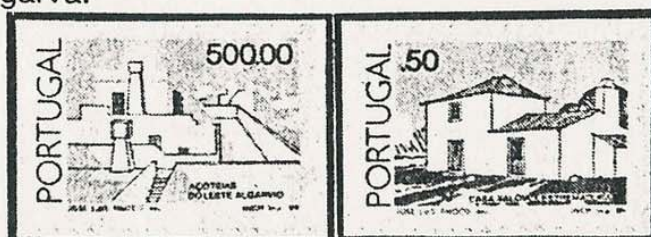

15Febr.'89. "Wens"zegels. 29Esc. Postauto strooit enveloppen waarop de wens "Felicidades"; 60Esc. postvliegtuig strooit enveloppen met de wens "With love/Con Amor/Avec Amour".

Postzegelboekjes met (a) 8×29Esc. en (b) 8×60Esc.

8Mrt.'89. Populaire architectuur - huizen aangepast aan de weersomstandigheden in bepaalde streken. 0.50Esc. Huis in Estramadura; 1Esc. huis in Beira; 29Esc. huis in Transmontanas; 500Esc. huis in de oostelijke Algarva.

8Mrt.'89. Verkiezing voor het Europese Parlement. 60Esc. Stembus waarin de vlaggen van de aangesloten landen.

26Apr.'89. Europa CEPT - kinderspelen. 80Esc. Jongen met een priktol. Blok waaerin 2× deze zegel en 2× een andere zegel van 80Esc. met verschillende soorten priktollen, per afbeelding diagonaalsgewijs geplaatst.

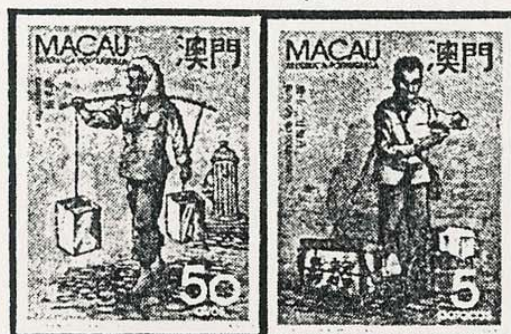
ACORES

26Apr.'89. Europa CEPT - kinderspelen 80Esc. Kind in bootje. Blok waarin 2× deze zegel en 2× een andere zegel van 80Esc. waarop een kind met een bootje speelt, per afbeelding diagonaalsgewijs geplaatst.

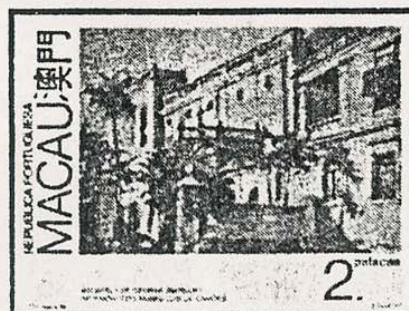

MACAO

24Nov.'88 35e Grote Prijs van Macao. De 3 zegels zijn ook in een blok uitgegeven. **1Mrt.'89.** Typische oude beroepen. 50a. Waterverkoper; 1Pts. de "Tan-kyá" vrouw (vervoer van mensen en goederen over water in een bootje); 4Pts. de "Tin-tin" man (blikslager die met zijn produkten langs de huizen liep); 5Pts. de "Tao-Fu-Fá" venter (een zoete lekkernij).

10Apr.'89. Artistieke erfenis van het Museum Luis de Camoes. 4 Aquarellen met gebouwen te Macao van George Smirnoff op 4×2Esc. Gedrukt in een velletje van 16 stuks, waarin 4× de serie.

MADEIRA

26Apr.'89. Europa CEPT - kinderspelen. 80Esc. Jongen met een vlieger. Blok waarin 2× deze zegel en 2× een andere zegel van 80Esc. waarop een jongen aan het vliegeren is, per afbeelding diagonaal geplaatst.

